

Joanna Łuczyńska

"Słowo królewskie (I)", Tadeusz
Drewnowski, "Miesięcznik Literacki"
nr 4 (1978) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 228

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ DREWNOWSKI Tadeusz: Słowo królewskie (I). "Miesięcznik Literacki" 1978 nr 4 s. 52-68.

Artykuł, fragment większej całości, jest próbą ponownej interpretacji "Nocy i dni". Autor przywołuje sytuację biograficzną towarzyszącą powstawaniu powieści, autokomentarze pisarki, sądy krytyki, by poprzez ów kontekst wydobyć kluczową problematykę etyczno-psychologiczną i społeczno-historyczną utworu. Analiza sposobu narracji i pozycji narratora, wyznaczającego porządek świata powieściowego i będącego jednocześnie kluczem interpretacyjnym rzeczywistości przedstawionej, określa dalsze perspektywy badawcze: typ realizmu, "Noce i dnie" jako powieść rodzinno-domowa z rozległą perspektywą moralną i historyczną.

BP/69/33

J.Ł.

/II/ DREWNOWSKI Tadeusz: Słowo królewskie. (II). "Miesięcznik Literacki" 1978 nr 5 s. 50-66.

Część druga szkicu o "Nocach i dniach" Marii Dąbrowskiej. Analizując i interpretując kolejno dyskursywny wątek społeczno-polityczny, perspektywę metafizyczną i kluczową, komponującą całość światopoglądową powieści, problematykę etyczną i egzystencjalną, zmierza autor do określenia filozoficznego sensu utworu, rozumianego jako epopeja ogarniająca procesy historyczne i społeczne, ujmowane w wielostronnej i wieloaspektywnej perspektywie ludzkiego życia. "►Noce i dnie◄ są próbą syntezy, wychodzącej poza utarte, spetryfikowane antynomie, powieści o kompozycji ludzkiego istnienia".

BP/69/34

J.Ł.